

iunie - iulie 2022

298

se distribuie gratuit

editura
Ro-Emanus
2022

Fiilor, fiilor, în toată vremea statului vostru înaintea Mea cereți Domnului să nu vă pierdeți credința prin care ați primit putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu. Cel ce nu Mă urmează ca un ucenic ascultător poate pierde darul credinței, o, fiilor, căci credința este darul celor ce ascultă și se dovedesc prin ascultare. Cel ce nu împlinește cuvântul Meu e ca omul care nu crede în Mine și în cuvântul Meu și poate să piardă darul credinței și să nu mai știe ce va face cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu și de la Dumnezeu, și face el apoi rău lui Dumnezeu ca unul fără de minte, fără de credință. De aceea cei ce cred în Mine să se păstreze în sfințenie ca să pot Eu fi cu ei și să-i păzesc de căderi din credință, să-i ajut să nu piardă credința prin nepăsare de Dumnezeu, de statul lor cu Dumnezeu, căci ce să mai poată bun cel ce se desparte de Dumnezeu prin păcat, și apoi prin necredință? *pagina 11*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor Sfinților

Imbrac în duhul păcii Mele cetatea cuvântului Meu și pe voi, o, fiilor din cetate. M-a trimis Tatăl pe pământ acum două mii de ani, Unul Fiul al Său, din Tatăl născut mai înainte de vecii, de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut, o, și M-a trimis Tatăl să Mă întrupez și să Mă nasc și să cresc și să fiu pe pământ lucrând lucrarea Sa, a Tatălui Dumnezeu, și apoi M-am întors în Tatăl cu lucrul împlinit.

M-a trimis iarăși Tatăl pe pământ acum aproape șaptezeci de ani ca să Mă fac Cuvântul Său ca la facerea lumii și să fac cer nou și pă-

mânt nou și să culeg dintre oameni un popor și să-l hrănesc cu glasul cuvântului Meu, și apoi să-I aduc Tatălui lucrul împlinit.

Pace ție, poporul Meu! O, pace ție, mlađița Mea, și să nu te usuci, dar pentru aceasta trebuie să lucrezi lucrarea mlađiței care stă în viță, măi poporul Meu cel de azi, că Mă fac Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău, cuvântul cel de la sfârșitul timpului, și să-Mi am lucrul împlinit pus în fața Tatălui Meu, căci Fiul lui Dumnezeu nu este numai om, și este și Făcătorul ca și Tatăl, ca la începutul lumii, când Dum-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

nezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh făcea cerul și pământul și omul și toate pentru om!

O, pace ție, popor născut și hrănit și crescut cu cuvântul Meu, și am avut pentru aceasta o trâmbiță prin care am suflat peste tine cuvântul, începând din anul 1955, și timp de douăzeci și cinci de ani Mi-am cântat din trâmbiță cuvântul peste tine, popor de demult al Meu, iar ea a purtat mlădițe roditoare, rod copt, pus pe masă înaintea Stăpânului viei, Împăratul Dumnezeu, și așa este lucrarea mlădiței care rămâne în viță ca să rodească rod din rod, și ca să rămână viță și rodirea ei, o, și Domnul cercetează via Sa și o curățește ca mai multă roadă să aducă ea, și aceasta este lucrarea viței și lucrarea mlădiței care rămâne în viță.

Mlădița care nu rodește din viță este cea care nu stă la curățat, la îngrijit sub mâna Stăpânului viei, și aceea se usucă pic cu pic, și apoi se taie și se aruncă pe foc, precum este scris.

Mlădița care nu stă la îngrijit crește sălbatică și rodește aguridă, rod acru, neajuns la coacere, căci n-a stat la curățat ca să crească sănătoasă și vindecată de dăunătorii cei mulți, care se ivesc să lupte împotriva viței și a mlădițelor ei.

O, popor hrănit de Dumnezeu, cine nu rabdă ca să stea la curățat și ca să crească frumos și sănătos cu viața, este cel ce fuge de lucrarea curățirii și a răbdării, căci Îi dă peste mână Stăpânului viei, Care îngrijește mlădițele.

Am așteptat și Eu, a așteptat și trâmbița Mea, am așteptat să priceapă acest popor hrănit din cer lucrarea viței și a mlădițelor viței. Am privit tot timpul acestei lucrări de cuvânt la nestatornicia și nestatura celor hrăniți din cer. N-a învățat creștinul curățirea sa, cărarea sa, primirea vieții sale mereu. N-a stat la spălat așa cum își spală cămașa ca să-i fie iar și iar curată ea. Nu M-a primit să-l țin curat, să-l îngrijesc ca pe o mlădiță din viță, și a rodit aguridă creștinul cel nepriceput cu lucrarea viței de soi, cu viața cea vremelnică ținută din scurt pentru creștere aleasă a fiilor lui Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei ce se aseamănă cu Domnul, cu Stăpânul lor, cu Păstorul lor.

E sărbătoare, fiilor. E zi de duminică și e o duminică sărbătorească mai aparte, căci în vre-

mea unei aceste duminici s-a născut pe pământ între oameni prunca Verginica, și care avea să fie trâmbița lui Dumnezeu, a cuvântului lui Dumnezeu. Duminica tuturor sfinților este scrisă că este această duminică a anului 1923, anul nașterii trâmbiței lui Dumnezeu în mijlocul neamului român, neam ales între popoare chiar și pentru nașterea acestei mlădițe de soi ceresc pe acest meleag, lucrare scrisă în Scripturi să se ivească pe pământ și să poarte numele *Cuvântul lui Dumnezeu* și poporul cel născut prin acest cuvânt.

Fericirea hărăzită acestui popor a fost numai pentru cei ce s-au născut din acest cuvânt și au rămas până la sfârșit în viță, și spun acum: fericiți cei ce au auzit și au crezut și au urmat și au rămas până la sfârșit în cuvântul lui Dumnezeu ca mlădițe care rodesc în viță, și nu sălbatice prin rodul cel necopt, care se cheamă aguridă.

N-a stat la crescut, la învățat, la îngrijit creștinul care a aflat pe Domnul în acest cuvânt, și iată, nu este înțelepciune pentru mers cu Dumnezeu, și nu deprinde acest mers cel ce nu are pricepere când dă să-și aleagă drumul vieții, să vină la Mine cu viața sa și să și-o curețe și să și-o îngrijească la vreme, să vegheze pentru aceasta, și iată, fuge omul de veghe peste viața lui, și se îndepărtează de Domnul când fuge să nu i se umble la viață, la neformarea lui, la greșelile vieții lui, o, și iată de ce n-a avut Dumnezeu parte de cei ce au tot venit să creadă cuvântul vieții și să rămână vii prin el.

E sărbătoarea zilei de naștere a trâmbiței Mele, fiilor din poporul cuvântului Meu. Trebuie să știți și să credeți că dacă nu stați la crescut pentru viață și purtare de fii, voi nu sunteți fii ai poporului cuvântului Meu, chiar dacă sunteți sau stați pe cărarea care duce spre acest izvor de viață dătător. Duhul lumii e viu pe pământ peste tot, și tot timpul veghează din părți peste cei care iau știre din cuvântul Meu din vremea aceasta, o, și duhul lumii hrănește și el din părți pe cei ce Mă iau din acest cuvânt, și nu are putere cel slab, cel necrescut și neîngrijit, nu are putere să biruiască lumea și chemările ei, duhul și lucrarea fiilor oamenilor, deșertăciune a deșertăciunilor, precum este scris.

Nimic nu pierde omul mai mult ca și

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

înțelepciunea cea pentru viața sa, și Mă uit cum se crede deștept și înțelept omul care nu-și are grijă de viața vieții sale, o, că e cel mai pierdut între cei pierduți, cel mai gol de toate cele un așa om atins de duhul cel pierzător de om al acestui veac trecător, și care ia cu el pe fiii pierzării, pe cei ce se încântă zi cu zi de minunile cele ucigătoare de izbăvirea cea de la Dumnezeu a omului care-și dorește fericirea și bucuriile vieții, când el are altceva de căutat, de iubit ca vremelnice a sa.

Cel ce nu este deștept, este cel ce nu iubește pe Dumnezeu prin lepădare de sine, și sunt multe clipe în viața omului în care el nu știe ce face duhul lumii peste viața lui, și cum îl încântă și îl hrănește cu încântare duhul cel sec de viață al acestui veac negru de tot, din pricina întunericului din omul cel fără Dumnezeu înăuntrul său.

O, fiilor, Mă doare nerodirea celor ce au cunoscut cuvântul Meu și lucrarea sa și pe cei ce stau în slujba Mea pentru lucrarea cuvântului Meu peste pământ. M-a durut tot timpul acestui cuvânt nerodirea celor ce au avut prilejul cel fericit să priceapă venirea Domnului în cuvânt și urmarea apoi. O, lui Dumnezeu Îi trebuie omul ca să lucreze cu el, cu omul. Altfel de ce S-ar fi făcut Om Dumnezeu?

Lucrarea aceasta are o istorie dulce, deși dureroasă, cu mari frământări, cu creștini nestatornici, nehotărâți între viață și moarte, și care au tot adus dureri, lacrimi, rușine, răbdări, pată pe obrazul Domnului. Lui Moise nu i-a mai trebuit dovadă după ce M-am descoperit lui așa de limpede. Omul însă are nevoie de dovadă ca

să înțeleagă, ca să poată să aleagă, și omul este îndrăzneț până la Dumnezeu.

O, fiilor, omul este o taină și pentru sine, și pentru cei din jur, căci el nu se cunoaște pe sine, și nici pe cei jurul lui. Dar pentru Dumnezeu este altfel omul, nu este o taină, decât dacă Dumnezeu face din el un om minune, așa cum a fost Verginica Mea, trâmbița Mea.

O, îi convine duhului rău să nu se cu-

noască omul pe sine și pe cel de lângă el, căci aceasta este pe placul lui satana împotriva binelui omului, a nemântuirii lui prin Hristos.

Omul ar fi să-și vadă statura, dar nu caută aceasta. El trăiește fără rânduială, și prin el moare și cel de lângă el.

N-a fost prețuită Verginica. Este scris că nu este primit de la Dumnezeu și nu este prețuit între ai săi cel ce slujește cu Domnul pe pământ între oameni, și este disprețuit cel ce Mă iubește, disprețuit mai întâi de ai săi, și dușmanii lui sunt casnicii

lui mai întâi, precum este scris. Au pus preț pe ea, pe trâmbița Mea, au prețuit-o cu cele de la Mine peste ea cei de departe veniți sub vița aceasta, și sunt aceștia uceniciei ei, mlădițe din mlădiță, de un lucru cu ea, ucenici din ucenici pentru lucrul Meu între oameni.

Am mers vreme de douăzeci și cinci de ani cu cuvântul după ce am început trâmbițarea prin Verginica, și am spus după aceasta la creștini: «A trecut vremea când umblam după tine, creștine». Douăzeci de ani am umblat pe urma celor de la începutul cuvântului Meu și a trecut pentru Mine și pentru ei zadarnic vremea. Și au

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

mai trecut douăzeci, și iarăși alți douăzeci de ani, și tot așa a trecut vreme după vreme și umblam după ei, dar zadarnic, că nu Mă iubea cel care Mă afla, ca să Mă urmeze apoi cel ce Mă găsește. N-am ce rod să-i găsesc și să-i dau plată celui ce vine și nu stă în voile Mele, în lucrul Meu cu el, ca să-Mi lucrez cu omul lucrarea dată de Tatăl s-o lucrez pe pământ.

În ziua aceasta sfântă voiesc să șterg păcatele despărțirii de Dumnezeu a celor ce au fost hrăniți prin acest izvor de cuvânt și n-au iubit frumos pe Domnul și lucrurile Mele, ba unii din ei au plecat de pe pământ cu păcat, cu hula asupra mersului Meu cel greu, o, și aș vrea să se facă o rugăciune de iertare pentru ei și să poată și ei măcar acum să vadă ce au greșit, cum au lovit în mersul Meu cel anevoios, din pricina neajutorării din partea celor dăruți să aibă darul cuvântului Meu lângă ei.

Mi-e milă, fiilor, Mi-e milă. Și vă strâng acum sub duhul milei de Dumnezeu și de om, ca să așezăm înaintea Tatălui rugă pentru iertarea celor plecați de pe pământ neîmpăcați cu sine și cu Dumnezeu și cu frații, sau plecați în lume, fiilor, plecați pribegi de Dumnezeu și de frați, de parcă lumea ar fi avere pentru om, când ea este pierzare prin toate ale ei.

Așadar, fiilor, lucrăm în ziua aceasta și scriem mărturii, precum am spus că vom lucra, și de aceea am spus să scoatem din vremile de cutremur mersul cel rău al poporului acestui cuvânt și să aducem pocăință pentru tot ce a fost lucrat cu răutate, cu gelozie, cu duhul minciunii și al înțelegerii greșite a lucrurilor și a întâmplărilor, și apoi să fie înviere de sub lespede cea rece a neînțelepciunii celor ce n-au priceput cum se stă în Dumnezeu, cum se rabdă pe cale, cum trebuie să fie iubirea, statornicia, credința, îndreptarea, biruirea ispitelor, o, și iată de ce este bine să aibă omul călăuzire, fiilor, să aibă povățuitor cărui să-i ceară povață, și nu să-și lucreze singur creștinul viața și mintea și știința, căci omul nu poate fi om bun dacă nu are povățuitor de la care cu binecuvântare să ia lucrul său cel de lucrat.

Dacă ai păstor, dacă ai părinte, dacă ai frați lângă pașii tăi, o, să plângi de bucurie că

ai, și să te folosești, că altfel nu poți fi al lui Dumnezeu, și ești al duhului îngâmfării, și ești străin de duhul umilinței, duhul cel frumos al fiilor lui Dumnezeu, al celor ce se iubesc în Domnul, și nu se urăsc și nu se disprețuiesc.

O, fiilor, binecuvântată să fie această zi de povățuire și înțelepciunea care se așează acum față în față cu mintea celor ce au de învățat să nu judece ei nimic cu mintea, până ce Domnul nu arată El ceea ce trebuie înțeles din toate câte pe calea cea cu slavă spre cer vin să încerce credința, nădejdea și iubirea celor ce se doresc cu viața lângă viața Mea durută prin cruce, prin greul cel dus, dar cel frumos al celor ce urmează pașii Mei pe calea cea cu spini, care ascund sub înfățișarea lor cununi de flori, de slavă, de rod al răbdării crucii, rodul cel sfânt, care îl conduce pe creștin acasă la Domnul, unde El așteaptă pe cei ce nu taie din cruce și pășesc cu ea spre Păstorul lor, Care îi așteaptă să le ia crucea și să le dea biruința spre care au trudit.

Acum pace vouă, celor adunați aici, acum, chemați spre rugă de iertare pentru cei ce sunt și pentru cei ce au fost cu mersul acestui cuvânt și au greșit când și când, mai mult sau mai puțin asupra mersului Meu cu lucrare de cuvânt peste pământ, căci mersul Meu, după ce trâmbița a fost luată la cer, acest mers a fost lovit spre doborâre mai întâi în anul cel de după plecarea ei, și iarăși apoi după zece ani, o, și încă lovit de la mijloc apoi chiar din partea celor ce aveau lucrare de veghe și de ocrotire pentru mersul Meu, o, și apoi căderi iar și iar, și apoi lacrimi și lacrimi, și numai prin lacrimi și prin apăsări, numai prin cutremure s-a mers, dar slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, slavă Domnului, Care biruiește mereu, o, și mergem, fiilor, și curge cuvântul Meu din cer peste pământ.

Pace vouă acum! Sunteți slăbiți, fiilor. Așa e greul lucrării Mele cu voi și peste voi, dar e scumpă plata celor ce sprijinesc mersul Meu din vremea Mea cu voi.

Am scris mărturii, fiilor. Ați știut de la Duhul lucrul așezat spre mărturie, și care a așteptat multă vreme să fie cunoscut.

Și iarăși pace vouă! Pace vouă, fiilor! Rămân cu voi, Eu rămân cu voi, și vom pune în

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

carte grăirea Mea cu trâmbița Mea după ce vom strânge masa, o, fiilor. Amin, amin, amin.

partea a doua

Așez în carte acum grăirea Mea cu tine, Verginica Mea, trâmbița Mea cea de odinioară. Sfânta duminică te-a adus pe lume acum nouăzeci și nouă de ani, și era atunci duminica tuturor sfinților, și iată, peste un an scriem o sută de ani ai amintirii acelei duminici, și vom găti sărbătoarea cea mărturisitoare și vom așeza pe pământ carte de mărturie, istoria Mea cu tine, cuvântul Meu izvorât prin tine douăzeci și cinci de ani, după ce te-am pregătit frumos ca să-Mi porți trâmbițarea și începutul ei peste pământ.

Voi da cuvânt pregător poporului rămas să-și coasă veșminte de sărbătoare și să aprindă lumini și să așeze masă și mărturii pe ea, cartea Mea cu tine, viața ta cu Mine pe pământ, bucuriile și durerile din vremea Mea cu tine, mersul cel greu și plin de dușmani și de trădări și de lacrimi, credință fără fapte mari din partea celor ce ascultau de la Dumnezeu cuvânt de povață pentru viață sfântă ca a lui Dumnezeu, și apoi truda cea fără de capăt ca să ridicăm un popor sfânt, statornic, și să am până la capăt popor, o, că n-aveam și n-am cum să-Mi scriu cartea cuvântului Meu dacă n-aș fi avut și dacă n-am cui să-i grăiesc, cine să-Mi strângă cuvântul ca să rămână el știut, o, că îndelung am strigat după cei ce Mă aflau cu tine în lucrare de cuvânt, Verginica Mea, și tot îndelung am așteptat și aștept, iar durerea cea de la lipsa de sfințenie a poporului chemat a lovit mereu, mereu în mersul Meu de la cer la pământ, căci creștinii acestui cuvânt, care vine să nască om nou, o, nu s-a lăsat spre sfințenie acest popor ca să fi avut Dumnezeu putere mare prin cei ce veneau și credeau și se sfințeau.

O, Verginico, păcatul Ne-a stat mereu în cale, Ne-a lovit mereu cu suferință și sufeream în tine și n-aveam câștig și n-avea cine să Ne ajute puterea, care atât de mult Ne trebuia, iar acum Ne amintim îndurerați de nedragostea de la cei hrăniți cu glasul cuvântului Meu, cu care

le voiam învierea din păcat a celor strigați să vină spre voia lui Dumnezeu cu ei și în ei, o, și n-am avut decât oftat și jale pe cale.

O, cât de mult Mi-am scris cu tine pe pământ cuvântul, Verginica Mea! Cuvântul nescris a fost și el mult, iar cel scris mărturisește venirea Mea în cuvânt pe pământ, și n-a mai fost până acum o așa lucrare a lui Dumnezeu între oameni, că Eu plâng cu Tatăl după mântuirea omului căzut din rai prin păcat și prin nesupunere, dar cu Noi nu plânge nimeni, căci cine nu-și vede lacrima cea veșnică de la păcatul lui, acela nu plânge, dar Noi plângem, scumpa Noastră, și ți-am dat și ție să vezi muncile celor care păcătuiesc în toată vremea vieții lor, că am voit să ai în tine milă de omul pierdut prin păcat, și de Dumnezeu, Care plânge de la om, și să te așezi apoi lângă Dumnezeu să-L ajuți să stea pe pământ cuvânt ca să strige prin el și să facă cunoscut păcatul omului, să se despartă omul de păcat și să vegheze apoi stând cu Domnul în lucrare sfântă, o, și n-a dat omul să înțeleagă ce mare fericire îi pregătește sfințenia dacă o ia în el și peste el împotriva pedepsitorului păcat, pe care tot omul îl iubește și îl caută și îl lucrează peste viața lui scurtă pe pământ, și pe care nu și-o pune la lucru pentru câștigarea fericirii veșnice, o, și e tare străin de Dumnezeu omul, măi Verginico, și stă Domnul în durere mare când vede omenirea păcătuiind fără de hotar și fără de timp. Tot omul crede că este Dumnezeu și că este sfânt Domnul, dar nu-I dă omul drept Domnului peste viața sa, peste pașii săi, și nu-I dă omul iubire Domnului, și el știe că păcatul lui M-a suit pe cruce când am venit de la Tatăl să Mă cunoască și să Mă urmeze spre Tatăl, de unde el s-a prăbușit prin păcat, o, și din pricina iubirii pentru păcat n-a voit omul cu Dumnezeu, o, n-a voit, și de două mii de ani Mă părăsește omul prin păcat, și se ascunde cu păcatul și pentru păcat, tot omul se ascunde, și am plâns în tine pe pământ, Verginica Mea, așa cum plâng acum prin cuvânt, și nu s-a putut să-i fie creștinului milă de suferința cea de la el asupra lui Dumnezeu, și nimeni nu M-a miluit ca să Mă primească și să-Mi facă loc în viața lui creștinul, căci i-a plăcut păcatul, iar Eu nu pot cu păcatul

omului, căci sunt Cel sfânt, și sunt Cel disprețuit
de om, Verginica Mea.

— *O*, Sfinte Doamne și Bunule
lung, ce mult este suspinul Tău, Doamne! Ce
milă mi-a fost de Tine după ce m-ai crescut
pentru Tine! Mi-ai făcut cunoscut chinul Tău
cel de la fiecare om, începând cu omul care
Te-a pedepsit în rai cu ascunderea de Tine prin
păcat, Doamne!

O, ești atât de disprețuit de om, și n-am avut putere să Te alin, să Te ajut în durerea Ta cea lungă și multă, căci creștinii care au aflat strigătul Tău prin gura mea nu s-au îndurat să se dea de partea Ta și a durerii Tale, căci au iubit păcatul, Doamne, iar lupta Ta să-i scapi de această urâtenie și să-i faci frumoșii Tăi ca și pe Tine, o, n-a priceput nici unul lupta Ta miloasă, glasul Tău blând ca să-i faci sfinți și liberi de păcatul cel ucigaș de Dumnezeu și de om.

Satana îi învață pe toți să păcătuiască, să se ascundă pentru păcat, să calce peste jertfa Ta cea de pe cruce, și iată-l pe satana cu omenirea sub picioare, iar pe Tine biruit, disprețuit de tot omul, mereu căutând locaș milos pentru Tine cu omul, și nu găsești om sfânt, o, nu găsești, Doamne, nu găsești odihnă pentru Tine cu omul, și mila mea de Tine m-a umplut de suferință grea și am stat sub puterea Ta ca să-Ți fiu trâmbiță cu care să strigi după cei pierduți spre satana și să-i aduci iarăși la Tatăl. Și sunt cu Tine acum în cer și tot durută sunt ca și pe

pe pământ, căci pe pământ Te-a durut în mine și m-a durut în Tine, iar acum mă doare în cer, mă doare durerea Ta, și pe pământ domnește moartea, domnește păcatul și omul păcatului, o, și ai încă lucrarea de strigare peste pământ și grea Îți este calea și tot mai grea, Doamne, că n-ai ajutor, n-ai odihnă, și nu este dragoste de Dumnezeu pe pământ, o, și e rece în cer, e nedragoste de Dumnezeu pe pământ și stai față în față cu nedragostea neamului omenesc și cu păcatul atât de iubit și de căutat de tot omul, și-mi e tare dor să Te ajut, și la toți cei din cer le este dor, dar omul rămâne de partea păcatului, și vine plata cea pentru păcat și crește durerea între pământ și cer, iar Tu ai încă potecută să grăiești și să dai de veste oamenilor că vine pedeapsa cea pentru păcat.

O, Doamne, Te pedepsește tot omul cu păcatul lui și vine pedeapsa cea pentru pedeapsă, și toate cele lucrate de oameni își au un răspuns, și hai să-i strigăm pe oameni încă și hai să căutăm cumva să avem ceva inimi pregătite pentru noi, o, Doamne!

O, popor hrănit de Domnul cu cuvântul Său de povață pentru sfințenie în om, o, fiilor, dați-vă de partea sfințeniei câți sunteți credincioșii acestui cuvânt, pe care-l căutați pentru voi, dar dacă nu-l împliniți pentru sfințenie, pentru ascultarea cea care vă așează în rai, voi zadarnic aveți de la Domnul cuvânt peste voi.

Am purtat lucrarea de trâmbițare a Domnului și am lăsat lucru de mers pe mai departe,

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

iar eu m-am dus sus la Domnul ca să lupt din cer pentru biruința lui Hristos. Dar voi, câți auziți pe Domnul cuvântându-vă și hrănindu-vă din cer, dacă nu lucrați zi și noapte sfințenia prin care să vă asemenați cu Domnul, cu Cel sfânt, o, nu veți putea cu El pe cale, căci diavolul e dezlănțuit cu mare mânie asupra celor ce cred glasului Domnului, care curge ca râul peste pământ.

Voi, cei care credeți cuvântului Domnului, o, intrați sub veghe, fiilor, căci lupta din partea lui satana e cu mânie mare asupra Mielului lui Dumnezeu, și a celor ce stau de partea Lui pentru biruirea duhului rău. Păcatul pân-dește să vă supună, și de aceea stați sub veghe, căci cine nu stă sub veghe este cel care dă să se ascundă, o, și vede diavolul și dă târcoale zi și noapte ca să-l învețe ascunderea pe omul credincios, o, și are de câștigat prin ascundere, căci ascunderea este diavol.

Vine biruința Domnului și vine pedeapsa pentru păcat, fiilor. Luptați-vă pentru Domnul prin sfințenie, și aceasta trebuie mult hrănită, mult vegheată apoi. Strigați la sfinți, trageți-vă lângă îngeri, nu lepădați glasul Domnului, vegheați pentru biruință. Așa strig eu din cer spre cei care cred grăirea Domnului și căutarea Lui după cei ce se sfințesc pentru El, pentru biruința cea de partea cerului sfânt.

O, cum să mai trâmbițez, Doamne, cum să mai fac să Te ajut în luptă? E capătul luptei pentru biruință, iar cei de pe pământ nu văd, nu știu, bieții de ei. Chiar și cei ce știu cuvântul și strigătul cel pentru ascultarea de Tine, chiar și aceia mulți sunt departe de toată ascultarea cea plină de veghe.

Cetatea cuvântului Tău, Doamne, veghează tu ca să nu se bucure satana, și numai Tu să Te bucuri în mijlocul ei, numai Tu, numai Duhul Sfânt să poată peste ea, iar Tu să-i povățuiești mereu și să le spui voia Ta, să le dai putere să Te asculte, Doamne, ca să avem nădejde de biruință prin cei ce ascultă să iubească sfințenia și să o lucreze pe ea, că iată, au căzut dintre ei, și diavolul e ucigaș mare, dar Tu stai la veghe și împarte povețe peste ei ca să poată prin Tine și să-Ți împartă peste pământ

cuvântul, că Tu va fi să strigi, Doamne, până ce satana va fi biruit. Amin.

— **O**, Verginica Mea, lucrarea cuvântului Meu a fost lovită tot timpul dinăuntru, și nu din afara mersului Meu, și mergem greu și tot mai greu, dar Eu, Domnul, am grijă să pot să merg. Lucrez cu mare durere, și este durere în cer, și iată, așez la lucru poporul cuvântului Meu în cetate și vom lucra carte de mărturie a mersului Meu cu tine pe pământ pentru ca să-Mi aleg dintre oameni un popor iubitor de sfințenie, ca să biruiesc prin el pe satana și păcatul lui împrăștiat peste pământ.

Binecuvintez prin cuvânt cu putere în el așezarea la lucru pentru zidirea cărții de mărturie a istoriei lucrării cuvântului lui Dumnezeu pe pământul român prin trâmbița Mea Verginica și prin urmașii ei, iar duhul cel potrivit să se dea în lături prin poruncă dumnezeiască, și toate să se înceapă să se lucreze cu puterile cerești însoțind această lucrare de mărturie.

Hai, fiilor! Poate Domnul, dar fiți ascultători și aplecați și fiți sfinți, căci este scris că sfinții vor judeca lumea.

Prindeți puteri cu credință și cu răspundere pentru lucrul Domnului cu voi și prin voi, fiilor.

Acum întăresc binecuvântarea, și harul cel de sus să fie cu voi și în voi, în credință, în iubire, în minte, în ascultare, în totul, și totul pentru Dumnezeu, fiilor. Orice urmă de neascultare de Domnul s-o dați deoparte acum, și hai cu multă bucurie pentru această zidire așteptată de tot cerul și proorocită să se împlinească peste pământ, și apoi lumina se va întări, precum este scris că soarele va străluci cu mult mai mult, și voi veți fi răsplătiți cu plată de sfinți, dar nu uitați să fiți sfinți, că sfântă este lucrarea care vă poartă pe voi întru ea, o, fiilor.

Vă întăresc în duhul păcii și al statorniciei și al veghii sfinte, că veghe multă trebuie peste voi împotriva lui satana, care vă dușmănește, fiilor.

Binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh să fie cu putere peste voi și să puteți prin ea. Și voi fi învățându-vă și înconju-

rându-vă cu pază cerească, iar voi hrăniți-vă din cer, hrăniți-vă mereu, hrăniți-vă cu tot cuvântul

Meu de peste voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 iunie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

E zi de sărbătoare între sărbătorile cerului pe pământ în ziua aceasta, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, vă sunt Păstor milos și mult milos și nu vă las fără de mângâierea Mea, fiilor străjeri și lucrători ai cetății cuvântului Meu. Oricât de mici și neputincioși sunteți voi, Eu sunt Cel ce suflu peste voi cu Duhul Meu, cu puterea Mea, și vă întăresc vloga, o, că nu pot să lucrez și să-Mi fac lucrarea pe care o am de împlinit pe pământ dacă nu am cu cine s-o port, fiilor.

E grea crucea Mea cea de azi, o, fiilor, dar nu sunteți singuri sub ea, căci cei din cer stau gata lângă voi pentru tot lucrul Meu cu voi, și pace vouă, fiilor, pace din cer peste voi și cu voi, și hai să așezăm în carte păstoria Mea din ziua aceasta a sărbătorii în cer între sfinți pentru Ioan Botezătorul, rudenie Mea și nașul Meu de botez! El M-a arătat la Iordan botezat de el cu apă și cu Duhul Sfânt, el cu apă, iar Tatăl din cer cu Duhul Sfânt așezat peste Mine ca porumbel mărturisitor peste vreme că lucrarea Sfintei Treimi s-a mărturisit în ziua aceea la Iordan, Tatăl cuvântând din nori peste Fiul Său botezat de Ioan în Iordan, și Duhul Sfânt sosit peste creștetul Meu, și întregind Ființa Sfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, ca să fie credință în urmași prin mărturisitori, căci Ioan Botezătorul și martorii cei de la Iordan au lăsat peste timp adevărul împlinirii Scripturilor vestite prin prooroci că va veni cel ce pregătește calea Domnului și va striga în lung și în lat vestea cea pentru pocăință și pentru pregătirea prin credință a celor ce vor avea parte de împărăția cerurilor, dăruită lor din cer ca s-o lucreze, ca s-o zidească, ca s-o aibă peste ei în dar de la Dumnezeu, odată cu venirea Mea Prunc născut din mamă Fecioară, și apoi Păstor și Învățător spre Tatăl al celor ce se vor învrednici de darul credinței și apoi al ascultării de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt, că iată, rând pe rând Dumnezeu Cel întretit a lucrat de la început și până la voi, iar voi aveți pe Duhul Sfânt Păstor cu toiag de fier păstorind peste pământ și

sunteți voi împărțitori ai mersului Meu cuvânt în lung și în lat peste popoare, o, și pace vouă, ca să lucrăm și să împărțim și azi de la Dumnezeu peste pământ, fiilor!

Întețesc grija și veghea Mea peste voi din zi în zi mai mult, o, fiilor. Vă îndemn să stați întru Mine și numai întru Mine, vă țin sub mantia Mea, vă țin aproape ca să puteți prin Mine prin furtuni, prin încercări, prin slăbiri fel de fel din părți peste voi, că pe pământ e turbure totul, e întuneric, e fărădelege, e păcat peste tot, e numai rătăcire, și vai celor ce stau sau iau din lume, din otrava cea pitită sub înfățișarea binelui, vai celor ce nu trag spre Domnul, spre salvare, vai celor ce nu ascultă când Dumnezeu strigă din cer să se tragă omul creștin din mijlocul mlaștinei mișcătoare și fără de fund, iar Eu strig și tot strig, și vă am de ajutor ca să strig peste pământ, fiilor!

Iată, avem de vegheat tot mai anevoios, și trebuie să stăm pe piatra înțelepciunii care deslușește limpede fața cea ascunsă a duhului rău, că Eu, Domnul, n-am avut parte de creștini cu inimă curată în ei pentru Mine, o, și nici pentru ei n-au izbutit aceștia să aibă în ei inimă curată, căci cine nu stă în Dumnezeu și stă în lumea aceasta cu duhul și cu simțirea, nu poate unul ca acela să fie curat nici pentru sine, nici pentru semenii, nici pentru Dumnezeu, iar Eu am avut tot timpul de îndurat zdrobiri de la mulți din cei care se apropiau de duhul vieții, de cuvântul Meu care împarte viață dacă voiește omul viață, dacă știe el cum este viața celui ce are viață prin cuvântul Meu de Păstor, o, fiilor.

Au fost și sunt prin vreme dintre cei ce M-au vândut la călăi pentru arginți și și-au agonisit arginți, bieții de ei, și acest păcat leagă pe mulți, încântă pe tot omul ca să-l poarte spre tot păcatul ieșit din acest păcat. O, dar mai este un păcat cu care omul Îl chinuie pe Domnul până la sfârșit, că au fost și sunt dintre cei ce M-au cumpărat cu bani ca să le fac pe plac apoi. O, dar cine reușește să se înșele mai mult decât cel

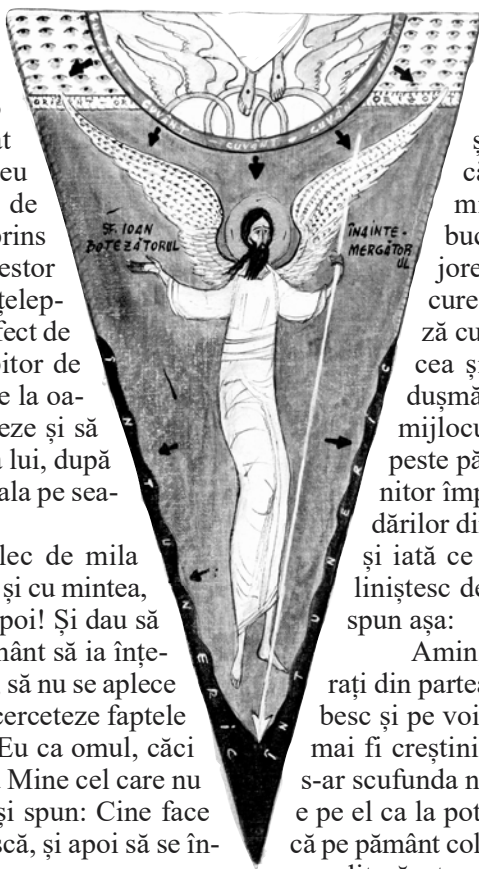
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

ce face aceasta cu gând șiret prin păcatul iubirii de sine, al măririi de sine? Și iată slava de la oameni o caută cel ce face așa păcat bătându-și joc de Dumnezeu prin faptele lui nedrepte, de parcă Eu, Domnul, pot fi prins la mijloc ca un om. Vai acestor minți bolnave și fără de înțelepciune de sus! Vai de așa defect de minte, prin care omul iubitor de slavă de la Dumnezeu și de la oameni dă să Mă îngenuncheze și să Mă țină în genunchi în fața lui, după cum dă el să-și facă socoteala pe seama lui Dumnezeu!

O, dacă Eu Mă aplec de mila omului neînțelept cu inima și cu mintea, iată cum face el cu Mine apoi! Și dau să spun la tot omul de pe pământ să ia înțelepciune din cuvântul Meu, să nu se aplece duhului necunoscut, ci să cerceteze faptele și rădăcina lor. Și spun și Eu ca omul, căci ca și cu un om se poartă cu Mine cel care nu are inimă și faptă curată, și spun: Cine face ca Mine, ca Mine să pățească, și apoi să se înțeleptească!

O, fiilor, o, fiilor, creștinul care dă să vină spre Mine cu viața lui, nu poate de unul singur să înțeleagă ce înseamnă viața și fapta și purtarea de creștin, iar cine dă să vină spre Mine și spre voi cu înțelesul lui despre viața de creștin vă face apăsări, fiilor, vă face frică și dureri, face furtuni de multe ori și bat în voi furtuni, fiilor, și Eu stau în fața furtunilor și bat ele în Mine până în cer, că Eu trebuie să vă ocrotesc pe voi și să vă am pentru lucrul Meu. Și vă îndemn acum să vă trageți din fața furtunilor și a încercărilor de orice fel, căci sunteți mici, sunteți plâpânzi și ați trecut prin multe, prin prea multe dureri peste voi prin cei neînțelepți pentru viața lor cu Domnul și cu frații, oameni fără pocăință, fără aplecare, fără lumină pentru faptele lor, o, și iată, e de vegheat pentru pacea Mea cu voi.

Și le-aș spune acum și celor ce vă pândesc mersul și pașii și viața, le-aș spune și lor

să nu se mai îngrijoreze, să nu mai caute cu descusutul, cu cercetatul, căci Eu prin voi nu fac decât bine și pace și iubire și salvare și mântuire, căci sunt Păstor milos și mult milos, și îi îndemn spre duhul bucuriei pe aceștia care se îngrijorează de voi, și le spun să se bucure de voi ca de unii care veghează cu Mine pentru tot binele și pacea și paza asupra duhului rău și dușmănos pe om, că iată, Eu sunt în mijlocul vostru și cârmuiesc cu grijă peste pământ și rostesc cuvânt împlinitor împotriva tulburărilor și a încordărilor dintre oameni și dintre popoare, și iată ce spun tuturor celor ce se neliniștesc de voi și de Mine cu voi, și le spun așa:

Amin, amin zic vouă, nu vă îngrijorați din partea celor ce Mă iubesc, și vă iubesc și pe voi din partea Mea, că dacă n-ar mai fi creștini sfinți și credință pe pământ, s-ar scufunda numaidecât pământul cu tot ce e pe el ca la potop, ca la Sodoma și Gomora, că pe pământ colcăie duhul desfrânării, cel mai cumplit păcat, cel mai potrivnic păcat asupra lui Dumnezeu din partea omului, păcat de a cărui plăcere în el vrea omul să scape de Dumnezeu, să nu mai fie Dumnezeu ca să-l încurce pe om de la plăcerile lui.

O, dar Dumnezeu este Cel ce este, nu ca omul care moare și nu mai este, că omul acum este, acum nu mai este, că moare și nu mai este apoi, dar Dumnezeu este și rămâne, și e necăjit omul că este Dumnezeu, că stă Dumnezeu împotriva păcatului iubit de om, căci Domnul este sfânt, este fără de păcat, o, și stau la pândă oamenii de tot felul de pe pământ ca să pândască și să vadă ca nu cumva să creadă cineva dintre căpeteniile lor și să le slăbească planul și puterile lor cele rele.

O, bucurați-vă voi, cei de pe pământ, care nu puteți de partea sfințeniei, dar bucurați-vă că sunt creștini printre voi din loc în loc și că pământul pentru ei mai este, pentru ei mai aveți

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

încă vreme să veniți spre înțelepciunea vieții, spre viața cea împotriva morții atât de stăpână ea peste neamul omenesc de peste tot.

Și acum Ioan Botezătorul lasă peste fiii cetății cuvântului Meu mângâiere și mărturișește ca și atunci pentru Domnul, spunând și acum:

— *Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii, iată-L cuvântând peste pământ și trâmbițând cu venirea Sa, precum este scris să vină și să trâmbițeze!*

Iar voi, ucenici lucrători cu El, nu vă temeți că sunteți mici, căci cei mari sunt cei mai neputincioși, căci sunt fricoși, se tem unii de alții și se așează la pândă de frică, dar voi rămâneți în paza Domnului, căci El poartă de grijă de popoare și de țara cuvântului Său, de România venirii Domnului, țara întoarcerii Domnului Iisus Hristos cuvânt pe pământ, o, și poartă grijă de voi și de cetatea Sa cu voi și de voi, și mult bine va ieși din lucrarea Lui cu voi și mulți vor înțelege câtă iubire a fost ascunsă spre lucru prin statul Domnului cu voi pe pământ.

O, Doamne, fi-va să întărești pacea lor, liniștea care face pace și bine, căci fără Tine nimeni nu poate face nimic, nici măcar cei ce au lucrare de dușmani, și care pot cu răutatea lor numai cât le îngădui Tu, spre încercarea iu-

birii celor ce iubesc și Te iubesc.

— *O*, ucenicule mare, cuvânt bo-
tezător ai așezat peste pământ și peste oameni prin glasul tău lăsat în cetatea cuvântului Meu.

Iar voi deschideți-vă sufletele ca să luați vlagă sfântă, fiilor din cetate, și stați de partea luminii. Învățați să stați de partea luminii, învățați mereu, căci prin orice încercare care vă lucrează pe voi trebuie să învățați să lucrați de partea luminii, o, și așa se învață, pe viu se învață, ca la școală pentru priceperea celor învățate.

Iar și iar vă spun, fiilor: păstrați-vă cu mâinile curate de tot ce ar da să vă supună pe voi și să vă șubrezească veghea și lucrul vostru cu Mine. Iar celor ce bat cu tulburări spre voi le dau îndemn sfânt să fie cuminți și să învețe să fie cuminți prin viață de creștin pus deoparte pentru Dumnezeu și nu împărțiți în două, căci la Domnul nu se poate cu jumătatea, o, fiilor.

Acum, așez pace multă și tot mereu așez pace peste cetate și de jur împrejur și peste voi, și aveți grijă să împliniți pe cele de la Dumnezeu aduse vouă să le lucrați și să le așezați așa cum vin ele să le lucrați voi.

Și acum, rămâneți sub iubirea Mea, sub ocrotirea Mea de Păstor, căci Eu mereu vă păstoresc și vă iubesc mereu, mereu, o, fiilor. Amin.

24 iunie/7 iulie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

*G*lasul cuvântului Meu se lasă peste voi, fiilor străjeri în cetate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ! Și pace vouă, fiilor, ca să punem masă de serbare în grădină, că sunt deasupra cu oaspeți cerești, sunt cu ucenicii Mei, pe care i-am deprins să creadă în Mine și în cuvintele Mele, după ce Mi-am arătat cu mare slavă puterea dumnezeiască prin cuvânt lucrătoare înaintea lor și a celor din vremea aceea, dar ei Îmi erau martori ca să lase ei peste vreme adevărul că Dumnezeu Fiul a venit pe pământ și S-a lăsat jertfă de răscumpărare a celor ce cred în El, începând de la Adam și până peste veacuri, iar celor ce credeau le dădeau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin Mine, mijlocitor între om și Tatăl, o, și tot așa lucrez și azi cu voi,

și umblu cuvânt peste pământ, umblu după om ca să-i dau putere să lase păcatul și să se dea Mie pentru înnoire, pentru naștere din nou, pentru slava lui Dumnezeu pe pământ cu omul, o, fiilor.

M-aș slăvi pe pământ tot timpul, numai să aibă cine să creadă în Mine și în cuvintele Mele, căci slava Mea este cuvântul, cu el am făcut cerul și pământul și omul și toată facerea dintre pământ și cer ca să-l așez pe om în mijlocul ei și să stăpânească el în numele Meu peste toate. Dar dacă omul n-a lucrat și n-a trăit în numele Meu, o, s-a trufit mult și prea mult, și s-a voit deasupra scaunului Meu de slavă, de Dumnezeu al facerii și al omului, iar dacă s-a trufit până deasupra lui Dumnezeu s-a făcut omul vrăjmașul Meu.

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Am luat o părticică din trupul omului zidit de mâna Mea și am întocmit femeia, că am zis: «*Nu este bine să fie omul singur*», o, și i-am dat lui un ajutor. Și dacă am făcut femeia am pus-o înaintea sa și iarăși s-a trufit omul față în față cu Dumnezeu și a zis: «*Aceasta este os din oasele mele și carne din carnea mea și se va numi femeie*», iar Eu, Domnul, Cel ce i-am făcut femeia, nu mai aveam nume de Făcător, ci numai el și cuvântul lui rostit în dreptul femeii, și a spus: «*Este luată din bărbatul său, și de aceea*

va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și va fi un trup cu femeia sa», și de atunci omul s-a despărțit de Dumnezeu pentru femeia sa, dar femeia l-a despărțit de rai pe Adam, căci fără Dumnezeu nu mai are omul raiul de casă, ci se întoarce pe pământul din care a fost făcut. Iar Eu, Domnul, a trebuit să vin pe pământ și să plătesc viața omului, să-l smulg de la vrăjmașul care l-a păcălit prin femeie și să-i dau iarăși de la Dumnezeu viață, și iată, vin cuvânt pe pământ ca să-l deprind pe om să Mă cunoască și să creadă în Mine și în cuvintele Mele și să-Mi urmeze ca ucenic, așa cum M-au urmat acum două mii de ani ucenicii cu care am umblat ca să Mă dove-

desc lor Dumnezeu din Dumnezeu și să Mă mărturisească ei în lung și în lat prin trimiterea Mea peste pământ a lor, și prin cuvântul lor cel pentru mărturisirea Mea să ia omul putere să se facă fiu al lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, în toată vremea statului vostru înaintea Mea cereți Domnului să nu vă pierdeți credința prin care ați primit putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu. Cel ce nu Mă urmează ca un ucenic ascultător poate pierde darul credinței, o, fiilor, căci credința este darul celor ce ascultă și se dovedesc prin ascultare. Cel ce nu împlinește cuvântul Meu e ca omul care nu crede în Mine și în cuvântul Meu și poate să piardă darul credinței și să nu mai știe ce va face cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu și de la Dumnezeu, și face el apoi rău lui Dumnezeu ca unul fără de minte, fără de credință. De aceea cei ce cred în Mine să se păstreze în sfințenie ca să pot Eu fi cu ei și să-i păzesc de căderi din credință, să-i ajut să nu piardă credința prin nepăsare de Dumnezeu, de statul lor cu Dumnezeu, căci ce să mai poată bun cel ce se desparte de Dumnezeu prin păcat, și apoi prin necredință?

O, iată-i pe cei ce M-au părăsit, că nu mai au nici o cale, nu mai rămân în Mine și se usucă la fel ca mlădița care dă să rodească din sine!

I-am învățat pe ucenicii Mei să nu Mă părăsească pentru ei înșiși sau pentru ale lor sau ai lor, ca să-Mi poată ei rămâne ucenici urmând după Mine, și le-am spus apoi când toți s-au îndoit și au plecat întru ale lor, le-am spus: «*Voi nu plecați și voi?*». Ei însă s-au înduișat și au mărturisit că Eu am cuvintele vieții și că ei aleg viața.

O, fiilor, cine se desparte de cuvintele Mele acela este cel ce le calcă mai întâi pentru voia lui și alege să facă voia lui, și apoi pic cu pic pierde credința dacă nu are grijă să n-o piardă, și jale mare îl așteaptă pe cel ce pierde credința în Mine și în cuvintele Mele, mări fiilor!

Necredința se iartă greu, căci greu se mai

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

poate întoarce cel ce n-a mai crezut și a împrăștiat în părți necredință, îndoială și sminteală, dezbinare și clătinare, rătăcire și păcat.

O, ce să le fac la cei ce s-au purtat de colo-colo să împartă necredință? O, de ce nu cred cei ce nu cred? De deștepți ce sunt? De buni ce sunt? De sfinți ce sunt ei? De veghetori ce sunt peste ei și peste alții? Da de unde acestea toate! E necredință și gata, căci li s-a ridicat acest fericit dar, credința, și aceasta pentru că dorințele și nemulțumirile i-au pedepsit, i-au răcit de fiii lui Dumnezeu și le-a fost ușor să se despartă de bogăția cea mai de preț, de frații lui Hristos.

O, nu mai este de găsit pe pământ credință ca a lui Avraam, care nu și-a cruțat pe singurul fiu când Dumnezeu l-a încercat în credință, căci azi nu numai că nu se desparte omul de ceea ce are și de ai săi ca să vină după Mine ucenic, și mai mult, vine și se furișează apoi, uitându-se îndărăt și călcând peste taina de ucenic al lui Hristos, căci cine umblă cu Domnul nu se mai leapădă de El, nu se mai întoarce înapoi nici cu gândul, nici cu ochii, nici cu fapta.

Mulți au venit, dar nu M-au urmat, și au dezbinat și și-au făcut voia lor. Au fost ascunși în ei și între ei cei ce se potriveau cu neascultarea, și Mi-au îndurerat mersul cei ce au venit neputând crucea ascultării, a lepădării de sine pentru ca să-Mi urmeze apoi. Eu pe ucenicii Mei i-am învățat iubirea cea întreagă și Mi-au adus ei rod prin ea și au semănat cu Mine întru purtarea crucii și au fost păstori, căci au născut miei și mielușele pentru turma cea nouă, căci au înțeles taina împărăției cerurilor, care nu are în ea nimic de pe pământ, și iată-i cu Mine la masa lor de pomenire și de graire între Mine și ei!

Vă laud, ucenici iubiți, căci voi ați lăsat părinți și frați, soții și copii, slujbe și casă și masă și mireasă și pe voi înșivă și ați urmat lui Dumnezeu până la sfârșit, și prin suferințe grele ați rămas statornici, căci ați iubit, o, fiilor, ca Mine ați iubit, sub cruce luptând ca să purtați rod din lucrul vostru cu Mine, iar acum stați pe scaune de slavă lângă Mine și așteptați ziua Mea de slavă, venirea Mea întru mărire cu cete de sfinți ca să dăm ultima luptă împreună, și apoi să nu mai fie potrivnicul lui Dumnezeu, ci numai Eu și cei

ce biruiesc cu Mine, precum este scris.

— *O, și noi, Tată, Te lăudăm prin Fiul Tău Hristos, Păstorul, că ai ascuns tainele împărăției Tale de cei înțelepți și mari pe pământ și le-ai descoperit pe ele la cei mici, căci așa ai găsit cu cale, ca să le descoperi lor.*

Iar celor ce Te au de Păstor aici, în lucrarea cuvântului Tău de peste ei, Te rugăm să le îmbogățești credința și faptele ei, dintre care cea dintâi, sfințenia, să le fie lor lucrarea cea de căpătâi, căci Tu ai de stat cu ei pe pământ și în lucru și ești Cel sfânt, ești Dumnezeu, ești cu ei, Doamne. O, ai grijă de ei, păzește-i de hristoșii mincinoși, care dezbină și împrăștie nedumeriri, dar Tu întărește-Ți veghea cea de la mijloc și fii cu ei, îndemnându-i și descoperindu-le lor primejdiile care stau la pândă asupra lor, ca să se stingă ele și ca să mergi cu ei, și să mergi, o, Doamne. Amin.

— *O, ucenici iubiți, stăm în sfat la masa voastră de serbare aici, în grădina Mea cu ucenicii de azi ai Mei și spun: O, nu e omul la cârmă pe pământ! Tot Dumnezeu este, tot Eu sunt, și lucrez cuvântând, dar nu poate omul trufaș să se supună, însă aceasta nu înseamnă că el stă la cârmă, o, nu, căci omul moare mereu, doarme mult, că dacă ar fi să fie el cârmuitor s-ar prăbuși și s-ar prăpădi toate, și cerul și pământul și tot ce s-a făcut la facerea lor.*

Nu poate nimeni să oprească coborârea cuvântului Meu, că nu e de la om ca să poată opri omul, și e ca și acum două mii de ani, când nu s-a putut opri așezarea iubirii lui Hristos pe pământ și cartea care cârmuiește și azi biserica Domnului. O, și de câte ori s-a căutat în zilele acestea oprirea râului cuvântului Meu, nimeni și nimic n-a izbutit să poată aceasta, căci aceasta este voia Domnului, și nimeni nu poate peste ea.

În toată vremea de sub cer împărății n-au putut îndura să fie cineva mai mare ca ei, și de aceea Îl prigoneau pe Hristos prigonind pe creștinii Lui, care erau mai mari ca ei, căci erau fiii Împăratului ceresc. O, se tem mai-marii de pe pământ ca nu cumva să nu rămână ei cei mai mari, și de aceea nu-i iubesc pe cei mai mici,

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

care nu au nevoie de împărăția cea de pe pământ, dar cine este să înțeleagă aceasta între cei ce se simt mari pe pământ?

Și, în sfârșit, feriți-vă de boldul necredinței, o, fiilor! Întăriți în voi și între voi lucrarea sfințeniei, fără de care nu poate Domnul sta cu ai Săi, căci Domnul este sfânt, fiilor. Și să audă aceasta toți cei care își caută hrana din acest cuvânt, cu care Eu vin pe pământ într-o a doua Mea venire după om, căci omul trebuie pregătit pentru ziua slavei Mele, când se vor alege la dreapta și la stânga oameni și cetăți și popoare, pentru sau împotriva așezării împărăției cerurilor între oameni, și vor merge cei din dreapta spre rodul bucuriei de veci, iar cei din stânga spre rodul potrivit acestei bucurii, precum este scris.

O, v-am adus hrană, fiilor. Împărțiți din ea ca niște ucenici lucrători cu Mine pentru vestirea Evangheliei împărăției cerurilor, cu care vin s-o așez pe pământ și să înnoiesc peste tot

cu cele cerești, o, și câtă nevoie am să fiu ajutat pentru mersul Meu cel greu, și nu se îndură nimeni să se lepede de sine pentru crucea Mea cea de azi!

Pace vouă, fiilor! Eu sunt cuvânt pe pământ și Mă ajut cu voi și cu sfinții cerului. Eu vin, și aștept să prindă oamenii înțelepciunea cea din Scripturi și să creadă în Mine și în cuvântul Meu, așa cum cred cei ce au darul să creadă păzindu-se în credință și în statornicia lor de partea credinței, așa cum ucenicii Mei au lucrat și n-au stat din lucrul cel prin credință păzit și urmat.

Pace iar și iar, pace vouă, fiilor! Vă întâlnesc în taină puterea voastră cea pentru Mine. Fiți mici, căci Eu celor mici Îmi descopăr tainele Mele, tainele împărăției cerurilor și deslășirea lor între cer și pământ, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea de treizeci și unu de ani de la Pune-rea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim

Este nevoie de Dumnezeu pe pământ, și toată facerea suspină după Mine, iar Eu, Domnul, vin cu șoapta Mea cu care Mă port, și vin fiindcă este scris să vin.

Și pace vouă, fiilor așezați de Mine să-Mi întâmpinați cuvântul când Mă las în norișor de slavă deasupra ca să Mă fac auzit și să-Mi puneți în carte cuvântul, o, fiilor! Se miră și se întreabă atâtea minți despre cuvântul Meu cu care Mă las la voi ca să-l puneți pe cale și să meargă el de la margini la margini, precum este scris, și voiesc în ziua aceasta să deslușesc spre știre această taină, venirea Mea cuvânt peste pământ, fiilor.

Vă cuprind ca într-un norișor cu cuvântul puterii de sus și spun: Pace vouă, fiilor! Iată, în ziua aceasta scriem în cartea Mea cu voi treizeci și unu de ani de la ziua în care s-a pecetluit cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh grădinița cuvântului Meu și piatra de temelie a zidirii chivotului Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim, așa cum Eu, Domnul, am numit pietricica cea albă din dreptul căreia să grăiesc și să-Mi descopăr izvorul cuvântului Meu la jumătatea vremii de șaptezeci de ani a tainei venirii Mele

cuvânt peste pământ, și iată, peste puțină vreme scriem acest număr împlinit, a doua jumătate de vreme a săptămânii tainice, a numărului șapte, căci la Dumnezeu se socotește ca în cer, nu ca pe pământ, fiilor, și este scrisă în Scripturi această lucrare și n-are cine să deslușească pe pământ vremea Scripturilor și lucrările toate așa cum sunt scrise în ele, căci toți își văd de ale lor, nu de ale lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, nu pot să nu împlinesc iotă cu iotă tot ceea ce Duhul Sfânt a vestit că se va împlini și că se va lucra pentru toate împlinirile așa cum s-au scris și așa cum nimeni pe pământ n-a fost să citească și să vegheze și să aștepte împlinirea lor și pe Domnul, Care vine și împlinește și Se slăvește împlinind și adevărind.

O, poporul Meu mititel din vremea aceasta, port cu tine taina și lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ și ești rodul acestei călătorii prin vremea celor șaptezeci de ani de mers al lui Dumnezeu cu glasul Său între cer și pământ. La nașterea acestei lucrări Mi-am pregătit o trâmbiță ca să sun din ea și să-Mi vestesc venirea prin lucrarea cuvântului Meu, și am pregătit-o

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

pe Verginica, copilă săracă și smerită din satul Maluri, vecin al acestui orașel, și am înconjurat-o pe ea cu harul Meu și am îmbrăcat-o cu putere de sus ca și pe ucenicii Mei în ziua coborârii Duhului Sfânt în Ierusalim ca să-i găsesc pe ei cu podoabe de sus și să Mă vestească cu Evanghelia Mea cu ei scrisă până la toate marginile, o, și așa am mers și cu Verginica și am mers douăzeci și cinci de ani și M-am vestit din loc în loc cu glasul cuvântului Meu și am luat-o apoi lângă Mine între cei din cer. Dar numaidecât Eu și ea am pregătit punte de legătură pentru mersul lui Dumnezeu pe mai departe cuvânt peste pământ și ne-am folosit de surioara ei și Mi-am legat venirea până la voi, ca apoi să vă găsesc cu credință și cu duh de ascultare ca să-Mi culegeți cuvântul cu care Mă las deasupra, să-l puneți în cartea sa așa cum Moise a așezat pe pământ glasul și mersul Meu cu poporul Israel.

Și apoi am lucrat prin profeți, și apoi prin ucenicii Mei, și duhul proorociei nu stă din lucru, pentru că nu stă Domnul din lucru, și Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, precum este scris să lucreze Domnul între oameni și să nu uite oamenii că este Dumnezeu. Iar voi sunteți scumpii Mei, căci scumpă a fost suferința acestei lucrări de cuvânt și toată apăsarea cea purtată de trâmbița Mea, prin care-Mi trâmbițam cuvântul după planul cel din Scripturi, și vuietul glasului de trâmbiță se auzea aici și departe și se apropiau cei ce auzeau, iar trâmbița Mea era luată de autorități și purtată spre cercetare și spre vreme de suferință, așa cum a fost în toate vremile viața sfinților Mei sub mâna împăraților vremii, care nu se voiau și nu se voiesc decât pe ei mari, o, și dădeau spre prigoniri și spre suferințe mari pe purtătorii de Dumnezeu, și așa a

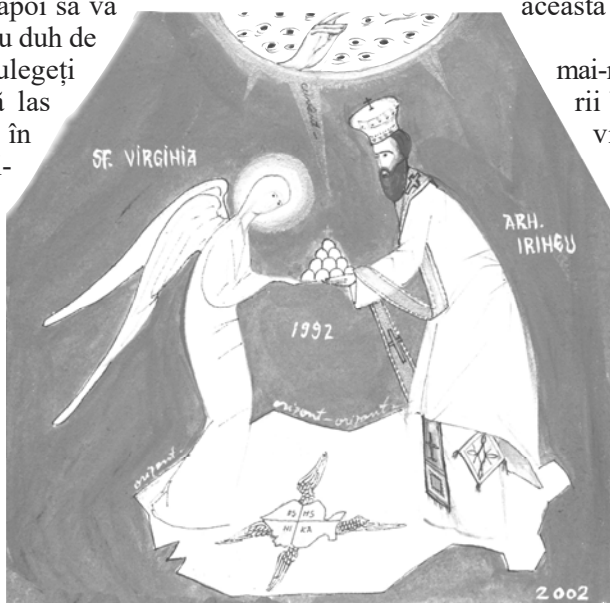
intrat în durerile nașterii odată cu anul 1955 lucrarea cuvântului Meu și începutul ei și trâmbița prin care sunam.

În vremea Mea cu Israel n-am întrebat pe mai-marii vremii și ai templului dacă să vin pe pământ Prunc născut din mamă Fecioară, dar era scris în Scripturi să vin, o, și am venit din cer de la Tatăl să împlinesc această Scriptură și am schimbat rânduiala în Israel și am adus harul cel binefăcător peste vii și peste morți și M-am făcut Mântuitorul făpturii, Mielul Tatălui, Mielul Paștelui cel nou și vinul cel nou, că de aceea am venit, căci jertfa animalelor nu mântuia omul păcătos, și numai lui Dumnezeu Îi este această putere.

O, nu i-am întrebat pe mai-marii vremii, pe mai-marii bisericii de azi dacă să vin cuvânt pe pământ în vremea aceasta pe meleagul poporului român, dar Mi-am pregătit trâmbiță prin suferință, prin lepădare de sine, și apoi să cânt din trâmbița Mea cântecul milei Mele, și am venit și am suflat din trâmbiță ca să cânte ea prin suflarea Mea chemarea la înviere din păcat a omului, căci păcatul îi aduce omului moarte, nu via-

ță, și îi aduce plată rușinoasă, iar Eu, Domnul, sunt cu mila Mea după om și sunt cu salvarea.

La începutul Meu cu Verginica se zămislea lucrarea cuvântului Meu și-Mi pregătea Tatăl trâmbița ca să suflu prin ea, iar dacă am început să suflu să Mi se audă cuvântul înaintea celor ce îl auzeau, au început durerile nașterii, căci am dat să-Mi culeg un popor credincios, cu care să Mă sprijin, să-Mi fie casă de venire, Betanie la care să trag cu sfinții Mei cu care Mă port între cer și pământ. O, așa am lucrat, ca să am la cine să vin pe pământ, și au ținut aceste dureri până la ridicarea la cer a lui Verginica, o,

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

că nu s-a găsit credincioșie până la capăt a celor ce credeau și se hrăneau din cer prin cuvânt, căci omul este slab și aplecat spre cele vremelnice și nu poate cu lepădarea de sine ca să-Mi fie apoi ucenic lucrător cu care să Mă sprijin.

O, dar Mi-am găsit o mână de fii și am început cu ei vremea celei de-a treia iubiri, căci la început a lucrat Tatăl și a pregătit pe Verginica, și apoi a lucrat Fiul și a grăit prin această trâmbiță, și apoi a lucrat și lucrează Duhul Sfânt și Mă aduce pe nori în cuvânt și plutește cuvântul Meu în văzduh până aici deasupra și este așezat în cartea sa și merge de la margini la margini și luminează lumea, căci Eu sunt lumina lumii și este nevoie de lumină pe pământ, și este nevoie de Dumnezeu pe pământ, fiilor.

Îmi port cu voi cuvântul, sunteți mlădițele cele noi și vin deasupra cetății cuvântului Meu și-Mi las cuvântul peste voi ca să-l puneți pe cale să meargă, fiilor, o, și vă ocrotesc cu tot cerul, cu toate puterile cerești. Și precum S-a slăvit Domnul în mijlocul lui Israel până ce am venit pe pământ născut și am stat pe pământ treizeci și trei de ani cu oamenii, o, așa Mă slăvesc acum cu atâta slavă în mijlocul poporului român și Mă fac cuvânt de facere nouă, o, fiilor, iar voi Mă sprijiniți sub crucea Mea cea de azi cu voi și-Mi dați putere să merg și să trâmbitez.

Acum treizeci și unu de ani aveam lângă voi o mână de fii credincioși, iar aceștia rând pe rând n-au mai sprijinit mersul Meu prin voi și s-au tras în lături întru ale lor, dar voi ați rămas. Vă mulțumesc că ați rămas cu Mine și cu cei din cer, fiilor, dar și voi să mulțumiți Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și mamei Mele Fecioara și trâmbiței Mele Verginica și sfinților toți și îngerilor toți, și puterilor cerești să le mulțumiți pentru lupta Mea cea mare și multă cu puterile întunericului, cu satana și cu îngerii lui și cu slugile lui, că am luptat, fiilor, ca să nu vă pierd, iar voi n-ați avut nici un sprijin lângă voi, ci numai lovituri și temeri, numai dureri care dădeau să vă dărâme și ca să nu mai puteți voi pentru Mine, că toți v-au slăbit, căci au dat să se folosească de voi pentru ei și ca să fiți și voi ca ei, dar voi ați stat mereu de partea Mea și de aceea n-ați fost iubiți, n-ați fost sprijiniți, fiilor,

o, și de aceea nu se strâng suflete credincioase lângă voi, căci omul e ca omul, nu e ca Dumnezeu, nu vrea ca Dumnezeu. Acum însă păstrați-vă puterea cea pentru Mine și stați departe de orice apăsări, de duh tulburător, și lăsați pe Domnul grija toată în toate și nu dați nimănui s-o poarte, o, nu, fiilor, căci omul vă trage la voile lui dacă dă să sprijinească mersul Meu cu voi.

Iată-i pe cei care n-au stat până la capăt, că au plecat rând pe rând și s-au amestecat cu oamenii lumii și au deprins lucrările lor, precum este scris de cei ce au crezut cuvintele Mele, dar degrabă au uitat și n-au mai suferit sfatul Meu și au uitat pe Dumnezeu și au cântat și au căzut robi păcatului și lumii.

Vă mângâi mereu, căci sunteți fără mângâiere, fiilor, și tot așa sunt și Eu, că Mă doare că omul nu caută cu viața cea veșnică, ci numai cu cea vremelnică, bietul de el, iar Eu Mă mângâi cu voi, Mă mângâi că am cui spune ce Mă doare, fiilor. Așa am lucrat cu trâmbița Mea, Mă mângâiam când strigam prin ea la cei păcătoși să vină spre dragostea Mea și să părăsească păcatul și suferința cea de la păcat. Prindeam glas prin trâmbița Mea și spuneam mereu: *«Nu acest trup sunt Eu, ci ea este trâmbița Mea, trâmbița cuvântului Meu»*. Când trâmbițașul își pune trâmbița la gură ca să dea glas cântecului său, trâmbița nu cântă cu glasul trâmbițașului, ci cu glasul ei, mângâit de suflarea celui ce o folosește, și nu fără de cântăreț cântă ea. Trâmbița prinde glas și sună și împarte, dar necredința celor ce tot spun că ei nu cred, aceasta înseamnă că ei nu simt, că nu-i ajută simțirea inimii, care le-ar descoperi lor minunea și înțelesul ei, și iată, necredința este cel mai pedepsitor păcat sub care stă ținut omul, și e nefericit omul pe pământ, o, fiilor.

Când cel ce cântă din trâmbiță o pune la gură ea devine slugă supusă în mână și în slujba trâmbițașului, și așa a fost trâmbița Mea Verginica, iar când o puneam la gură ca să cânt din ea peste pământ era ea sluga Mea supusă fără de crâcnit, dar necredința celor ce așa voiesc să fie îi pedepsește pe cei ce ispitesc și îi ține departe de mântuire, și unii ca aceștia Mi-au vândut lucrarea Mea și pe trâmbița Mea și pe cei ce credeau ca și ea și și-au făcut rost de plată de

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

prigonitori ai lui Dumnezeu și ai fiilor lui Dumnezeu, căci plata aceasta este amară și iau din ea încă din trup cei vicleni, ca să vadă cât de dureroasă este, câtă durere le pregătește necredința și prigonirea celor ce au de cale a vieții pe Hristos, calea spre cerul sfinților, casa cea veșnică a celor ce se sfințesc pentru ea și pentru Domnul, pentru vecia cu Dumnezeu a fiilor lui Dumnezeu.

Să ne uităm la ziua aceea când Eu am biruit toate piedicile și am pregătit prilejul să așez piatra de temelie ca să zidesc cu ea ieșirea la lumină a lucrării cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica, și apoi prin ucenicii ei, fiilor. Eram acum treizeci și unu de ani cu ziua de slujbă a însemnării și a pecetluirii grădiniței cuvântului Meu și a zidirii chivotului, o, fiilor. Din toți cei de atunci vă mai am pe voi, și am lângă voi pe cei ce cred acum lucrarea și împlinirea cuvântului Meu. Am avut atunci aici pe arhiereul martor din partea celor ce stau la cârma bisericii neamului român, și apoi el a fost luat de lângă voi, dar a lăsat cuvânt proorocesc că această lucrare de cuvânt va merge înainte cu și fără el, de vreme ce nu el a întocmit-o sau o întocmește, iar acest cuvânt al său este scris în cer în fața tronului slavei lui Dumnezeu, și are putere mare acest cuvânt al inimii și al gurii și al credinței lui.

O, am avut atunci la pieptul Meu pe cel ce a săpat în piatră portretul trâmbiței Mele Verginica și a fost pusă această piatră la temelia zidirii celei noi, iar pentru aceasta Eu, Domnul, Mă voi îngriji de acest fiu mărturisitor multă vreme al cuvântului Meu și al locului ales de Mine pentru lucru în cetatea aceasta pe vatra neamului român.

Am avut o mânuță de martori atunci, dar au găsit de cuviință rând pe rând să se tragă în lături, dar voi ați rămas cu Mine, fiilor, și azi vă aduc mulțumire și îndemn la rugăciune ca să vă rugați aici pentru iertarea tuturor celor care de la începutul lucrării cuvântului Meu au mers cu vorba de colo-colo cu gură largă, au trădat, au vândut, au vorbit de rău, au cârțit, au hulit, s-au tras în lături și n-au mai mers sub crucea Mea. Iar dacă am rămas acum cu voi, o, aduceți voi Domnului rugăciune miloasă pentru cei ce au înduretat pe cei din cer și pe voi, fiilor, căci sunt în cer

cei ce au purtat durerea acestei lucrări de cuvânt, iar voi sunteți pe pământ pentru Mine și lucrăm lucrarea Tatălui, o, fiilor, și aducem Tatălui rugăciune de iertare și de înviere pentru cei ce au lovit mersul Meu prin cuvântul Meu cel de azi.

O, este nevoie de Dumnezeu pe pământ, iar câtă vreme sunt în lume prin cuvântul Meu Eu sunt lumina lumii, precum este scris, și vin cu șoapta Mea și-Mi fac cunoscut cuvântul și mângâierea cea prin el peste pământ și peste oameni și-i chem la crucea Mea.

Iar tu, neam român, întărește-te în dreapta credință și lucrează-ți izbăvirea, căci Eu, Domnul, te ocrotesc din zori și până iar în zori, că am pe vatra ta venirea Mea cuvânt peste pământ. Mergi pe calea crucii, iubește sfințenia, întoarce-te la străbunii tăi cei sfinți și urmează-le viața și pilda lor, că tu vei străluci peste popoare cu slava cuvântului Meu din mijlocul tău și vei fi lumina lumii prin comoara cea de pe vatra ta, că Eu mult te iubesc pentru alegerea ta cea dintru început și cea de la sfârșit, și iată, ești țara venirii Fiului lui Dumnezeu cuvânt peste pământ, și slava Mea este și a ta! O, pace ție, pace ție, pace ție, țara Mea cea de azi! Amin.

Și acum, pace vouă, fiilor care-Mi purtați peste pământ cuvântul! Mergeți, fiilor, mergeți înainte cu iubire de sus cu gătirea zilei sărbătorii de o sută de ani de la nașterea trâmbiței Mele Verginica și cu cartea vieții Mele cu ea, cartea sărbătorii ei în cer și pe pământ. Vă trebuie pace multă, liniște multă, și trebuie să am grijă să fie acestea cu voi, o, fiilor, și stați deoparte de apăsări și de duh tulburător, căci voi nu aveți ajutor, decât din cer, fiilor, și pace vouă, măi fiilor!

Am însemnat în carte această zi de pomenire când M-am arătat cu taina lucrării cuvântului Meu, și s-a pornit apoi furtună mare peste voi atunci, mare, fiilor, mare și de peste tot, și apoi Eu am poruncit furtunii să tacă, să se tragă înapoi, și ea a ascultat, că nu e bine să se lupte nimeni împotriva voastră și nu le este bine celor ce dau să se lupte împotriva, și au dat să înțeleagă toți aceasta. Iar Eu stau de veghe și nu vă las de sub ocrotirea Mea și nu vă las, o, nu vă las de sub mângâierea Mea, o, fiilor. Amin.

9/22 iulie 2022